amb el cor a la mà

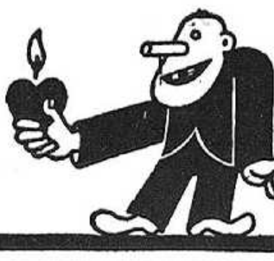

UN MANIFEST DELS PURS

La campanya que des de les pàgines de «La Veu» efectua en Brunet ha originat en uns medis super-intellectuals i romantitzats una altra campanya que diu que si l'esmentat Brunet és un mercenari, que si és un venut a l'or de la Lliga, que si treballa per cobrar, etc. Això la gent s'ho han pres d'una manera equivoca, els ha ballat el cap i per esbandir aquests dubtes, els elements antagonistes de Brunet han llançat un manifest que posa els punts sobre les is (la qual cosa no cal dir com agraïm). Diu així:

«Nosaltres, catalanistes de debò, intellectuals de tota la vida, idealistes d'un ideal que ens fa estimar massa les coses, que tot ho sacrifiquem pel mateix ideal, que quasi quasi treballem pel més pur amor a l'art; no podem passar per alt la literatura que aboca Lluís Brunet a «La Veu de Catalunya».

»En Brunet és un home que cobra, que comet el repudiable acte de parar la mà a canvi d'unes quartilles.

»Això no ho comprenem. N'estem tan lluny nosaltres!

I perquè no ho comprenem, en protestem amb totes les nostres forces, i al temps que posem en clar l'absurd mercantilisme de l'al·ludit i execrable Brunet, signifiquem la nostra situació tan honorable, tan de cara al sacrifici, tan immaculada, tan desinteressada, perquè, ho repetim un cop més: tots nosaltres escrivim cobrant el menys possible, per Catalunya i per la literatura!!!»

Signen: J. A. Trabal, Lluís Capdevila, Maria Rosa Arquimbau, M. T. Gibert, Sarinyac Senties, Salvador Perarnau, Agustí Esclassans, Lluís Meléndez, etc., etc.

COTITZACIONS

Agitadora Andorrana	30 i 40
Franco-Invasora	4 (i el «cabo»)
Co-Prínceps and Co. (eclesiàstiques)	7'5
No vaga la Construcció	44 hores

Alçament general de les valors de la Vall d'Andorra. La intromissió, a darrera hora, de «Franco-Invasore» ha acabat d'atreure l'atenció cap a aquestes fins ara bucòliques contrades.

Potser no tingui res a veure, però és remarcat el fet que als andorrans se'ls ha acabat la tranquillitat des que es va parlar de portar una ruleta a la Vall.

Es preveu un nou volum de la collecció de «Luchas Fratricidas» del senyor Danvila.

Els estralls de la beneficència

Retallem d'un diari d'ací vint-i-cinc anys:

«Ahir, els Hospitals Clínic de Sant Pau tancaren definitivament llurs portes, després d'haver venut ja el mobiliari, la roba de llit i els equips quirúrgics. El personal fa deu mesos que no cobra, i els malalts han mort, en llur majoria, mancats d'alimentació.

»És de notar que precisament ahir a la tarda va celebrar-se a l'Estadi de Montjuïc el dos-cents vuitanta-setè festival benèfic pro-Hospitals. La liquidació econòmica del festival aquest ha estat la causa immediata de la lamentable resolució que han pres les direccions dels Hospitals. Per a subvenir a les despeses de la festa, han hagut d'èsser posats a la venda els terrenys ocupats fins ara pels benèfics establiments.»

La Regla
suspesa fornarà ràpidament i sense perill amb **Perles FEMI**. De venda: Segalà, Dr. Andreu i Farmàcies.

Restaurant Casa Joan
Rambla Santa Mònica, 21 i 23 • Telèfons 11692 i 15759
Especialitat Paella Valenciana
Salons especials per a banquets

XOCOLATA
Amatller
ÉS MÉS QUE BO: ÉS EL MILLOR

LA BENEFICENCIA BEN ENTESA...

El senyor Borrell i Sol, al qual havia estat conferit l'encàrrec de formar els inventaris i catàlegs dels béns de la Beneficència de Catalunya, ha declinat l'honor de portar a terme la seva tasca. Hom assegura que l'esmentat Sr. Borrell i Sol tenia la intenció d'incloure en l'inventari i catàlegs els pressupostos íntegres de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament de Barcelona.

UNA SUBHASTA ACCIDENTADA

L'altre dia, l'oficina de premsa de l'Ajuntament es va oblidar de posar al peu d'una gasetilla d'aquelles que els diaris haurien de cobrar i no cobren, hom no sabrà mai per què, en la qual s'anunciava una subhasta d'obres—llambordes, imbornals i altres coses per l'estil —, el lloc on es celebraria l'acte de l'adjudicació.

El cas és que, a l'hora anunciada, no es podia donar un pas pel carrer de Pelai a causa de la cua que s'hi havia format. La gentada esperava per encabir-se al local de l'Hotel de Vendes, que es troba al núm. 8, on els contractistes es pensaven que tindria lloc la subhasta. Fou inútil que l'*speaker* els digués que es tractava d'una equivocació i que si volien els subhastaria tota mena d'altres articles. Calgué telefonar a l'Ajuntament i al cap de poca estona arribà un camió carregat de llambordes i imbornals que foren subhastades sense més incidents.

* * *

BARALLES

— L'adverteixo que ni l'un ni l'altre són orgues de partit.
— Ah, no? Doncs què són?
— Són dos orgues... de gats.

* * *

UN SACRIFICI N'EVITA UN ALTRE

La votació per les Constituents dels crèdits necessaris per al ministeri de Comerç i Indústria ha evitat, segons sembla, una crisi fulminant. En assabentar-se els senyors Velilla i Duch Salvat, que amb el senyor Franchy Roca formen el partit federal (encara que semblin cinc, no són més que tres) que el seu ministre no cobrava mentre fos ministre, però cobraria tan bon punt fos exministre, li havien exigit la immediata dimissió. El quorum, però, evità la crisi i ara el Sr. Franchy Roca (Franchy pel Comerç i Roca per la Indústria) podrà sacrificar-se per a la pàtria i a l'ensems per al partit, cosa que abans no podia fer perquè, no cobrant, es sacrificava només per a la primera, tot sacrificant el partit, i a ell.

UNA OBRA D'EXIT

Elies de Molins, en el *Diccionario de Escritores y Artistas Catalanes del Siglo* XIX cita un *Prontuario del Zapador*. (Un volumen con 200 figuras intercaladas en el texto, inédito, de M. Rubió y Bellver.)

Aquest *Prontuario*, però, no és pas inèdit per a tothom: almenys la família l'ha sabut aprofitar prou bé.

Romanç de la rebel·lió andorrana

Ai de la Ceca i la Meca
i dels pobles dels voltants!
Ai d'aquesta Vall d'Andorra
que hi passen coses tan grans!
Les parròquies es revolten
contra els prínceps sobirans—
de l'Urgell el senyor Bisbe
amb tots els seus farbalans,
i el bon Prefecte francès,
amb la faixa i amb els guants—.
Un bon dia s'aixecaven
tots els joves andorrans,
tant els que eren més ganàpies
com els més tendres infants,
tots armats amb sengles porres
que lluïen en llurs mans—
les lluïen, prô no eren
dels lluïns i vallescans—.
Com torrentada envaïen
el Consell dels ancians,
vociferant com a feres
amb frases horripilants.
—Volem fer la llei nosaltres!—
deien tots aquells bergants.
—Que els enviïn a llur dida,
els prínceps co-sobirans,
perquè el pobble no suporta
ja mai més jous infamants!
Volem fer pernils de bisbe,
menuts dels seus sagristans,
botifarra de prefecte
i salsitxes de tirans!
Hem de manâ a casa nostra
i ser sols a governâ'ns,
i l'atrevit que s'hi oposi
que s'encomani als seus sants,
que li deixarem la closca
tota plena d'esvorancs,
i els parents de sa família,
igual pròxims que llunyans,
no sabran ni de qui es tracta
quan surti de nostres mans!—
Tot Andorra es commovia
davant els manifestants;
les dones es desmaiaven,
ploraven els ancians,
les noies, xisclant, fugien,
resaven els capellans,
bous i vaques bramulaven
envestint llurs guardians,
els bens afollats belaven,
i en la boscúria els seus cants
suspenia l'ocellada,
mentre tots aquells topants
s'emplenaven de l'angúnia
dels més terribles espants.
El senyor Bisbe va i crida
tots els seus diocesans,
frares i monges oblates,
beates i exercitants,
i demana a tots que facin
pregàries d'aquelles grans,
d'aquelles que arriben fondes
al cor de Déu i dels sants,
perquè cessi el malefici
que atordeix els andorrans.
Però a aquell mussiú *prefecte*
se li encengueren les sangs
amb el foc i l'entusiasme
d'aquells antics capitans,
generals i caps d'esquadra,
almiralls i conquérants
que donaren tanta glòria
al reialme dels reis francs,
i creient-se que es tractava
de dominar mohicans
o de córrer l'illa corsa
netejant-la de brigands,
va, i envia cap a Andorra,
amb les armes a les mans,
un exèrcit de gendarmes,
gendarmes republicans,
disposats a fer la llesca
a n'els pobres andorrans.
Després, moltes altres coses
que són ben interessants,
si les ignoreu, llegiu-les
als collegues quotidians.

— Què, noi, com va el negoci?
— Oi! molt bé... Hi ha molta crisi!..

SINCERITAT

Després de cantar Hipòlit Làzaro «La Dolorosa» al Novetats, fou tan aplaudit que el tenor es veié obligat a parlar com és costum:

—Estic molt agraït, digué, als vostres aplaudiments perquè té molt mèrit venir a sentir òpera amb aquesta calor que fa; perquè jo, us haig d'ésser franc, jo no hi vindria pas.

UN ALTRE ENTERRAMENT DESGRACIAT

La premsa va callar com una morta. Ningú no va esmentar l'altra gran bufetada que les nostres autoritats han rebut, producte dels enterraments d'atracadors.

La del joier de Gràcia va ésser una mena de focs artificials. La del caixer de l'Or del Rhin va ésser més serena, més glacial.

La cosa va anar amb la més gran tranquillitat; els senyors Mies, Casals, Azcàrraga, Puigdomènec, etc., etc., ja estaven absolutament convençuts que no passaria res.

Però vingué l'hora de l'acomiadament del dol. Després de la presidència familiar, seguia la d'autoritats. La cosa anava com una seda. Tothom compungit mostrava la cara de circumstàncies, la inefable carona del Sr. Casals respirava la més absoluta adhesió a la tristor de l'acte. De sobte, però, vingué la representació dels Hotelers i Similars de Catalunya, donant els condols de consuetud. El condol, però, s'interrompé davant les autoritats. Es despediren de la família i tot seguit passaren per davant els nassos dels Mies i dels Azcàrregues amb aquell gest indefinible de l'home que cerca pis. Es a dir, que les susdites autoritats defraudades i amb un pam de mà i amb aquest considerable miquel copsat a tall de representants i amb aquella alegria, hagueren d'anar a inaugurar l'Exposició de Cartells indirectament organitzada pels inferidors del tort. A l'esmentada exposició coincidiren amb els Hotelers i no cal que els expliquem els morros a l'ordre del dia que no arribaren a apaivagar ni les més fonamentals lleis protocolàries.

EL NOU DIRECTORI DE L'ESQUERRA

Els diaris han publicat una llista de noms que no és la de les víctimes d'un incendi — ai las! — com sembla a primera vista, sinó que correspon a la dels components del nou Directori de l'Esquerra Republicana de Catalunya. Com a personatges coneguts, hi trobem l'Artemio Aiguader i un seu germà que es diu Jaume.

Els restants no els començarem a conèixer fins que siguin regidors.

I UN BE!..

En Casimir Giralt ha posat a la venda una collecció de postals de la seva finca de Sant Celoni.

* * *

En Companys ha sollicitat la collaboració del conegut tenor català Hipòlit Làzaro per veure si li dóna una empenta a tot això de la Marina.

* * *

L'Esquerra Republicana de Catalunya anuncia una important subhasta d'humils i sense-feina, l'eficàcia dels quals sembla prou reconeguda en vigílies d'eleccions.

* * *

Don Pere Coromines sembla que ballarà «la pulga» al saló de recepció de la Generalitat.

* * *

En Lluís Capdevila i Monocle s'ha ofert als escamots tot assabentant-los que allà on posa l'ull posa el monocle.

* * *

Ramon Vinyes, l'injustament oblidat autor dramàtic es proposa portar a les taules el drama dels redactors de «L'Esquella de la Torratxa».

Ensenyar els dits dels peus anant calçat és un signe de fastigosa democràcia. Ensenyar uns mitjons «Molfort's» per entre les escletxes d'un calçat d'estiu, és una demostració d'autèntica elegància.

* * *

Ha estat molt felicitat el doctor Aiguader en les seves exhibicions de nedar i guardar la roba celebrades a l'aristocràtica platja de Sitges.

* * *

A La Garriga preparen un segon festival d'homenatge a don Francesc Macià.

* * *

En Ventura Gassol es creu que es decidirà per un estiueig a Prats de Molló.

* * *

En Dencàs ha descobert un escorxador on fabricaven llonganisses amb carn d'humil i d'escamot.

Mercat d'ocasions
Compra - Venda - Canvi
de Mobles i tota classe d'objectes
TOT D'OCASIO
Corts, 414 - Telèfon 30422

MILLORES A «LA HUMANITAT»

¿Sabeu aquell senyor Tomàs i Piera que en sortir al matí *La Humanitat* s'erigí en cap i recap de la gerència? Doncs, ja més o menys dissimuladament li han tret el càrrec confortable.

Ara li fan compartir les veritables regnes (mai la imatge fou tan apropiada) de la direcció amb tres o quatre senyors més. Tres mesos sols, han servit per a patentitzar la seva classe d'ase integral. El que no podem preveure és el que passarà d'aquí a dos mesos més, que és el temps que es necessita perquè els nous elements demostrin a llur torn idèntiques qualitats a les del Sr. Tomàs i Piera.

EL NO ESTIUEIG DEL DR. AIGUADER

Realment el Dr. Aiguader va tenir una pèssima pensada en voler anar a raure a la «Blanca Gubur» per a passar-hi els feliços dies de l'estiueig. I diem pèssima pensada perquè ara resulta que la família Aiguader passa la negra.

Es víctima d'un boicot com una casa, boicot que arriba a no deixar entrar la Sra. Cortès en qualsevol festa o festeta que s'organitzi.

La colònia, que com ja deuen saber, té l'orgull de pensar-se que compta entre els seus rengles, la flor i la nata de l'aristocràcia, creu en obrar així, que exerceix una coacció definitiva sobre l'enlairament dels humils o dels seus representants que per al cas és el mateix. L'alcalde de Barcelona dissimula tot el possible i la cosa no pren proporcions alarmants.

I és que el Dr. Aiguader es deu conhortar pensant en l'altre buit, que a la Garriga i per elements no menys aristocràtics i mal educats, sofreix el Sr. Macià.

* * *

DE BONA FAMÍLIA

— No li compris armes! Recorda't que som de casa bona i que podria sortir-nos atracador.

* * *

Es necessita un poble

Exhaurides totes les possibilitats de contingut geogràfic de Catalunya, es cerca un poble o pobles que estiguin disposats a rebre una visita del senyor Macià els diumenges al matí.

Es notifica que no hi fa res que el poble esmentat estigui o no sanejat de murcians o persones no afectes al règim. La qüestió és que hi hagi solament un estol de pagesos a punt de deixar-se retratar aplaudint l'Avi, i una nena en bones condicions disposada a l'òscul a la galta més discret del món.

Per a informes, adreçar-se a la vinya, ai!, volem dir a la Redacció del «Full Oficial», cau dels més insignes repòrters dominicals.

Un policia incunable

Ahir, el director de l'Escola de Policia de la Generalitat envià un ofici al cap superior de Policia de Barcelona, demanant la tramesa per al Museu de l'Escola, de l'exemplar únic de Policia que aquests darrers dies ha detingut un atracador.

Malgrat tota la seva bona voluntat, el senyor Pérez Sala no ha pogut complaure el director de l'Escola, puix que l'esmentat policia ha estat proposat per al càrrec de Director General de Seguretat.

El nostre amic Rossend Llates ha guanyat, com els nostres lectors no ignoren, la Flor Natural dels Jocs Florals de Badalona.

Contràriament al que els enemics del nostre amic feien córrer, Rossend Llates es recordà de la data de celebració dels Jocs Florals badalonins i àdhuc no s'oblidà de triar la corresponent Reina de la festa.

Pel que es veu — i no es paradoxa — en Llates devia olorar que aquella gent de Badalona no estaven per «jocs».

* * *

En «L'Aperitiu» de *Mirador* d'ara fa dues setmanes, Josep Maria de Sagarra gairebé s'esquinçava les vestidures poètiques a propòsit d'una poesia escrita en murcià i enviada als Jocs Florals de Barcelona.

En Carles Sentís, en assabentar-se del fet, cuità a personar-se a la Torrassa, des d'on escriurà una nova collecció de reportatges sobre «Manifestacions poètiques del tracomatós».

* * *

«Darrera el vidre» és el títol del darrer llibre de poemes de Carles Sindreu i Pons.

El títol, si més no, ens sembla inoportuníssim. Amb aquest diable de calor i encara «darrera el vidre».

«Darrera la persiana» ens hauria semblat un títol molt més pertinent.

* * *

En Lluís Capdevila i Monocle no escriu — de moment — cap nova novella.

I diem que no escriu cap nova novella perquè la que lliurarà a la impremta, d'un moment a l'altre, és vellíssima i ja l'havia escrita un barber palafrugellenc que sembla que tot ho afaitava.

* * *

El popular lingüista Delfí Dalmau esmerça les seves vacances tot tractant d'esbrinar la traducció catalana del mot «merendero».

Sembla que es decidirà pel mot «cheringuito».

* * *

Josep Maria Junoy, a partir del quinze de setembre, començarà a escriure amb tinta cadmi especial super-sensitiva.

Ço que ens plau posar-ho en coneixement dels collecionistes d'autògrafs.

* * *

Josep Carner ha descobert un sistema nou per a fer versos.

Si no és un sistema Esclassans, segurament resultarà el millor del programa.

ESTIUEJANTS!
Coberts des de 5 pessetes, tot comprès en el restaurant
GRAN METRO
Laietana, 23, cantonada P. de l'Angel
Concerts totes les nits de 10 a 12
Salons per a banquets i tota classe de festes

ARQUES "SOLER"
INCOMBUSTIBLES E IMPERFORABLES AMB EL SOPLET
ALDANA 3 i 5 BARCELONA TON 31853
MADRID CABALLERO DE GRACIA 7 i 9 TON 16119

Herniats
recordeu sempre que els millors aparells del món per a curar les vostres hernies són els de la CASA TORRENT sense traves ni tirants, no molesten ni fan embalum, amotllant-se com un guant. No compreu cap aparell sense abans visitar-nos.
CASA TORRENT • Unió, 13 - Barcelona
CONSULTES GRATIS

A una taula ben proveïda no hi pot mancar

XAMPANY LAVERNOYA
CAVES J. RAVENTOS SANT SADURNI DE NOYA
PLAÇA DE LA REPÚBLICA, 7